

Briselē, 15.12.2015.
COM(2015) 638 final

2013/0260 (COD)

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM,
ko izstrādā atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 6. punktam,
par

Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes
regulu par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām (Dzīvnieku veselības tiesību akts)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM,

ko izstrādā atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 6. punktam,

par

Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām (Dzīvnieku veselības tiesību akts)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

1. PRIEKŠVĒSTURE

Datums, kad priekšlikums nosūtīts Eiropas Parlamentam un Padomei 2013. gada 6. maijs

(dokuments COM(2013) 260 *final* – 2013/0136 COD):

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinuma datums: 2013. gada
10. decembris

Eiropas Parlamenta nostājas datums (pirmais lasījums): 2014. gada 15. aprīlis

Grozītā priekšlikuma nosūtīšanas datums: [*]

Padomes nostājas pieņemšanas datums: 2015. gada
14. decembris

* Ņemot vērā Padomes un Eiropas Parlamenta neoficiālo sarunu rezultātus pēc pirmā lasījuma Eiropas Parlamentā, Komisija nesagatavoja grozītu priekšlikumu, bet gan puda savu viedokli par Parlamenta grozījumiem paziņojumā “*Communication de la Commission sur les suites données aux avis et résolutions adoptés par le Parlement européen lors des sessions d'avril I et II 2014*” (2014. gada 9. jūlija dokuments SP(2014) 471).

2. KOMISIJAS PRIEKŠLIKUMA MĒRĶIS

Komisijas priekšlikuma mērķis ir ieviest vienotu likumdošanas tekstu, kas pēc principa “profilakse ir labāka nekā ārstēšana” regulēs dzīvnieku veselību Savienībā. Priekšlikuma mērķis ir uzlabot standartus un izveidot kopīgu sistēmu, lai sekmīgāk konstatētu un kontrolētu slimības un koordinēti vērstos pret veselības, pārtikas un dzīvnieku barības nekaitīguma apdraudējumiem.

Pateicoties šādai uzlabotai sistēmai, operatori, kas darbojas pārtikas aprītē, piemēram, lauksaimnieki un veterinārārsti, spēs ātri reaģēt, lai ierobežotu slimību izplatīšanos un līdz minimumam samazinātu to ietekmi uz dzīvniekiem un patērētājiem.

Turklāt priekšlikums paredz kategorizēt, prioritizēt un norādīt sarakstā slimības, kuru sakarā ir vajadzīga ES līmeņa rīcība. Tādējādi tas ļauj lielākā mērā ņemt vērā riskus un gādā par resursu atbilstošu izmantojumu.

Paredzēta pietiekama elastība, lai dzīvnieku veselības pasākumus varētu pielāgot dažādiem objektiem un vietējiem apstākļiem, jo īpaši attiecībā uz objektu reģistrēšanas un apstiprināšanas prasībām un dzīvnieku turēšanas un produktu prasībām.

Plašākā mērogā Savienība kopumā tiecas sasniegt mērķus, kas izvirzīti stratēģijā “Eiropa 2020”. Priekšlikums par dzīvnieku veselību atbalsta šos būtiskos visaptverošos mērķus: samazinot risku, ko rada sliktas dzīvnieku veselības vai dzīvnieku slimību uzliesmojumu izraisīta negatīva ekonomiska un sociāla ietekme, kā arī ietekme uz vidi, un attiecīgi arī sekmējot dzīvnieku turētāju, jo īpaši lauksaimnieku, ekonomisko drošību un veiksmīgu darbību, un tādējādi veicinot gudru, iekļaujošu un ilgtspējīgu izaugsmi.

Visbeidzot, tiesiskajam regulējumam jābūt elastīgam, bet vienlaikus arī pietiekami stingram, lai Savienība spētu rezultatīvi reaģēt būtisku klimata pārmaiņu un jaunu un nezināmu risku gadījumā, un tam jābūt tādām, kas ļauj ātri pielāgoties zinātnes attīstībai un jauniem starptautiskiem standartiem.

3. KOMENTĀRI PAR PADOMES NOSTĀJU

3.1. Vispārīgi komentāri

Komisijas priekšlikums Eiropas Parlamentam un Padomei tika nosūtīts 2013. gada 6. maijā. Eiropas Parlaments 2014. gada 15. aprīlī pirmajā lasījumā pieņēma savu nostāju un atbalstīja Komisijas priekšlikuma galvenos mērķus. Eiropas Parlaments jo īpaši puda atbalstu principam, ka profilakse ir labāka nekā ārstēšana, un puda gandarījumu par centieniem pašreizējos izklaidētos dzīvnieku veselības tiesību aktus apvienot vienā vienotā principu kopumā. Parlaments arī atzina ierosinātā tiesību akta darbības jomu, kas attiecas uz pārnēsājamām dzīvnieku slimībām, un atzinīgi novērtēja pieeju “viena veselība”, kas izveido skaidru saikni starp dzīvnieku labturību un dzīvnieku veselību un sabiedrības veselību. Turklāt Eiropas Parlaments aicināja rast līdzsvaru starp paredzamību un elastību. Eiropas Parlamenta nostāja ietvēra 331 Komisijas priekšlikuma grozījumu.

Netika iesniegts grozīts Komisijas priekšlikums. Paziņojumā Eiropas Parlamentam Komisija norādīja, ka tā 106 no 331 grozījuma varētu pilnīgi, daļēji vai principā pieņemt vai arī piekrist to pārstrādāšanai, jo ar šiem grozījumiem varētu precizēt vai uzlabot Komisijas priekšlikumu un tie atbilst tā vispārējiem mērķiem. Tā kā Padome savu nostāju tolaik nebija paudusi un, lai neskartu Komisijas nozīmi vienošanās veicināšanā starp likumdevējām iestādēm vēlākā stadijā, Komisija attiecībā uz Parlamenta grozījumiem ieņēma diezgan konservatīvu nostāju un tiecās aizstāvēt savu priekšlikumu.

Pēc Eiropas Parlamenta nostājas pieņemšanas pirmajā lasījumā Eiropas Parlaments, Padomes prezidentvalsts un Komisija turpināja neoficiālas sarunas, lai panāktu vienošanos kopējās nostājas stadijā (“agrīna otrā lasījuma vienošanās”).

Šīs sarunas izrādījās veiksmīgas un ir atspoguļotas Padomes kopējā nostājā, ko ar kvalificētu balsu vairākumu pieņēma 2015. gada 14. decembrī.

3.2. Eiropas Parlamenta grozījumi, kurus Komisija pieņēma un Padome pilnīgi, daļēji vai principā iekļāva pirmā lasījuma nostājā

Priekšlikuma nosaukums. Eiropas Parlaments ierosināja jaunu priekšlikuma nosaukumu, kas labāk atspoguļotu to, ka priekšlikumā īpaša uzmanība ir pievērsta pārnēsājamām dzīvnieku slimībām. Padome savā nostājā puda piekrišanu un ierosināja nedaudz mainīt nosaukuma formulējumu. Ņemot vērā jaunā nosaukuma politisko nozīmi un to, ka attiecīgais priekšlikums patiešām attiecas uz pārnēsājamām dzīvnieku slimībām, Komisija piekrīt šīm izmaiņām.

Dzīvnieku slimību un no jauna radušos slimību kategorizēšana. Eiropas Parlaments grozījumos Nr. 83–87 ierosināja jaunu redakciju, kurā precizētas Komisijas priekšlikuma 8. pantā paredzētās dzīvnieku slimību kategoriju grupas. Padome šos grozījumus ar dažām redakcionālām izmaiņām iekļāva savā nostājā. Minētie precizējumi Komisijai ir pieņemami.

Eiropas Parlaments grozījumos Nr. 176 un 177 prasīja īstenot vairākus skaidrāk noteiktus pasākumus attiecībā uz slimībām, kas radušās no jauna. Tomēr šie grozījumi nebija pilnīgi pareizi iestrādāti tekstā. Padome piekrita Eiropas Parlamenta bažām, vai pasākumi attiecībā uz slimībām, kas radušās no jauna, ir skaidri formulēti, un ierosināja jaunu pantu. Šis kompromiss, kura mērķis ir novērst bažas, kas bija radušās abām likumdevējām iestādēm, Komisijai ir pieņemams, jo tas paredz skaidrākus noteikumus, kā reaģēt no jauna radušos slimību gadījumā.

Regulas (EK) Nr. 1760/2000 par liellopu identifikāciju un liellopu gaļas marķēšanu atcelšana. Eiropas Parlaments grozījumos Nr. 38, 324 un 328 ierosināja saglabāt Regulu (EK) Nr. 1760/2000 par liellopu identifikāciju un liellopu gaļas marķēšanu, kuru ar dzīvnieku veselības regulas priekšlikumu bija paredzēts atcelt. Komisija precizēja — lai gan priekšlikumā ir norādīts, ka tiks atcelta visa Regula (EK) Nr. 1760/2000, Komisijai nebija nodoma atcelt daļas, kas attiecas uz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu. Šis jautājums tika apspriests arī Padomē, kura ierosināja priekšlikumu grozīt tā, lai atspoguļotu iepriekš minēto jautājumu. Komisija piekrīt Padomes nostājai un līdz ar to piekrīt, ka tiek saglabāta Regulas (EK) Nr. 1760/2000 II sadaļa, kas attiecas uz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu un neietilpst dzīvnieku veselības regulas priekšlikuma tvērumā.

Turklāt Eiropas Parlaments norādīja, ka nesen grozītais Regulas (EK) Nr. 1760/2000 22. pants paredz noteiktu kontroles intensitāti attiecībā uz liellopu identifikāciju un reģistrāciju. Komisija uzskata, ka šādi aprakstoši noteikumi ir lieki, jo tie ir paredzēti Komisijas priekšlikumā regulai par oficiālajām kontrolēm (COM (2013) 265, 2013/0140/COD). Tomēr Eiropas Parlaments vēlējas saņemt atkārtotus apliecinājumus, ka attiecībā uz liellopiem nākotnē tiks saglabāts tāds pats kontroles līmenis; tas atspoguļots jaunā apsvērumā.

Dzīvnieku labturība. Eiropas Parlaments grozījumos Nr. 5, 99 un 202 prasīja, lai, apsverot vai īstenojot dzīvnieku veselības pasākumus, tiktu ņemta vērā dzīvnieku labturība. Komisijas priekšlikumā jau bija noteikts, ka, izvērtējot slimību ietekmi un slimību apkarošanas pasākumus, ir sistemātiski jāņem vērā dzīvnieku labturība. Eiropas Parlamenta grozījumus, kas nostiprina šo nodomu, Komisija uzskatīja par pieņemamiem un Padome atbalstīja.

3.3. Eiropas Parlamenta grozījumi, kurus Komisija noraidīja un Padome pilnīgi, daļēji vai pēc būtības iekļāva pirmā lasījuma nostājā

Dzīvnieku slimību norādīšana sarakstā. Eiropas Parlaments vairākos grozījumos (konkrēti — grozījumos Nr. 13, 14, 65–67, 70–72, 76, 77, 80–82, 88–90) ierosināja atcelt 5., 7. un 8. pantā Komisijai paredzētās īstenošanas pilnvaras, kas ļauj noteikt to dzīvnieku slimību un sugu sarakstu, uz kurām attiecas regulas noteikumi, un kategorizēt slimības dažādās grupās atkarībā no tā, kuri pasākumi tām ir atbilstoši. Eiropas Parlaments ierosināja

slimības norādīt sarakstā regulas pielikumā, un Komisijai piešķirt deleģētās pilnvaras, lai tā varētu grozīt vai papildināt minēto sarakstu (grozījums Nr. 331).

Padome ierosināja regulas normatīvajā daļā iekļaut īsu sarakstu ar piecām nozīmīgām slimībām, bet sarakstā norādīt pārējās slimības, visas sarakstā norādītās slimības kategorizēt un sugu sarakstu noteikt ar īstenošanas aktiem. Turklāt Padome pievienoja papildu kritērijus attiecībā uz slimību norādīšanu sarakstā un kategorizēšanu (saistībā ar attiecīgo 5. un 8. pantu), kuri, tāsprāt, Komisijas priekšlikuma normatīvo daļu papildināja ar būtiskajiem trūkstošajiem elementiem.

Parlaments atzina, ka šie būtiskie papildu elementi ir vērtīgi un attiecībā uz slimību norādīšanu sarakstā un kategorizēšanu paredz detalizētākus kritērijus. Parlaments arī piekrita 5. pantā ierosinātajam piecu slimību sarakstam un citu slimību iespējamai iekļaušanai sarakstā pielikumā, kas grozāms ar deleģēto aktu, savukārt īstenošanas pilnvaras tika saglabātas attiecībā uz dzīvnieku slimību kategorizēšanu (8. pants).

Lai gan Komisija sākotnēji noraidīja iepriekšminētos Eiropas Parlamenta grozījumus, tā varētu pieņemt Padomes un Parlamenta galīgo nostāju kā kompromisu, kas nodrošina tādu efektivitāti, elastību un juridisko noteiktību, kāda nepieciešama attiecībā uz slimību norādīšanu sarakstā un kategorizēšanu un sugu saraksta noteikšanu.

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām un zinātniekiem. Eiropas Parlaments grozījumos Nr. 41, 66, 75, 77, 82, 157, 260 un 322 ierosināja, ka, izstrādājot deleģētos aktus, ir jāveic vairākas īpašas apspriešanās. Dažos no minētajiem grozījumiem Komisijai ir noteikts juridiski saistošs pienākums rīkot šīs apspriešanās; tas ir pretrunā LESD 290. panta 2. punktam.

Padome savā nostājā vēlējās atzīt būtisko nozīmi, kāda ir Komisijas apspriedēm ar ekspertiem, tostarp dalībvalstu ekspertiem, un priekšlikumu attiecīgi grozīja. Padome arī piekrita Parlamentam jautājumā par ieinteresēto personu iesaistīšanu apspriedēs.

Komisija nevar piekrist Eiropas Parlamenta grozījumiem, kuri ir pretrunā LESD 290. panta 2. punktam. Tomēr tā var piekrist Padomes nostājas redakcijai, saskaņā ar kuru tai paredzēts pēc vajadzības un attiecīgā veidā apspriesties ar ekspertiem, ieinteresētajām personām un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi, kā arī iesaistīties plašākā sabiedriskā apspiešanās.

Pārskatīšanas klauzula (Komisijas ziņojums). Eiropas Parlamenta grozījumā Nr. 330, kas veido jaunu pantu, Komisija ir lūgta līdz 2019. gada 31. decembrim iesniegt ziņojumu par regulas ietekmi. Padome arī lūdza apsvērumā vai pantā iekļaut ziņošanas pienākumu, vienlaikus nepieļaujot nekāda veida nevajadzīgu administratīvo slogu.

Komisija sākotnēji bija pret šo papildu ziņošanas pienākumu, jo pastāv citi instrumenti, piemēram, atbilstības pārbaudes un izvērtējumi, pēc kuriem var spriest par ES tiesību aktu ietekmi. Turklāt sākotnējais termiņš bija pārāk īss. Vispārējais kompromiss paredz arī, ka Komisija var pieņemt Eiropas Parlamenta ierosināto grozījumu jaunā formulējumā, kas sniegts Padomes nostājā.

Dzīvnieku labturība. Eiropas Parlaments sākotnēji lūdza veikt vairākus grozījumus attiecībā uz dzīvnieku labturību. Dažus no tiem Padome pieņēma (skatīt 3.2. punktu), bet daži grozījumi (piemēram, grozījumi Nr. 173, 180, 194 un 257) paredzēja vērienīgākus dzīvnieku labturības noteikumus, tādējādi skarot jau spēkā esošos dzīvnieku labturības tiesību aktus un, iespējams, apdraudot slimību kontroles pasākumus ārkārtas situācijās. Padome pauž stingru nostāju, ka dzīvnieku veselība un dzīvnieku labturība ir jānošķir, un iebilst pret minētajiem grozījumiem, tādējādi lielā mērā piekrītot Komisijas viedoklim. Tāpat arī Padomes nostājā

netika iestrādāti grozījumi, kas pārklājās vai nesaskanēja ar jau ieviestajām prasībām vai apdraudēja dzīvnieku veselību un sabiedrības veselību. Komisija atbalsta šo nostāju.

Eiropas Parlaments galu galā varētu atcelt vai pielāgot dažus savus grozījumus, bet lūdza Komisiju nākt klajā ar paziņojumu par dzīvnieku labturību, kurā pausta apņemšanās veikt turpmākus dzīvnieku aizsardzības pasākumus. Saistībā ar vispārējo vienošanos Komisija izņēmuma kārtā piekrita nākt klajā ar paziņojumu.

Mikrobu rezistence. Eiropas Parlaments pieņēma vairākus grozījumus attiecībā uz mikrobu rezistenci. Mikrobu rezistences jautājums jau bija aplūkots Komisijas priekšlikuma noteikumos par rezistenci pret terapijām un par slimības profilu. Ir pieņemami grozījumi, ar kuriem dalībniekiem tiek noteikts pienākums pievērst uzmanību mikrobu rezistencei un vairo izpratni par to (grozījumi Nr. 73 un 101), taču nevar atbalstīt grozījumus, kas skar tiesību aktus par veterinārajām zālēm, jo šie grozījumi pārsniedz minētā priekšlikuma tvērumu.

Eiropas Parlaments arī uzstāja, ka ir jāgroza 9. pants (grozījums Nr. 94), nosakot, ka par veterināro zāļu lietošanu ir atbildīgi operatori; tas uzskatīja, ka šāds skaidrs pienākums ES tiesību aktā ir jāparedz, lai izveidotu saikni ar priekšlikumu regulai par veterinārajām zālēm (COM(2014) 558, 2014/0257 (COD)). Visbeidzot, Eiropas Parlaments piekrita atteikties no citiem grozījumiem, kas saistīti ar mikrobu rezistenci un veterinārajām zālēm, taču pretī lūdza sagatavot Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgu paziņojumu par mikrobu rezistenci un Komisijas paziņojumu par regulāru ziņošanu attiecībā uz antimikrobiālo zāļu lietošanu dzīvniekiem Savienībā.

Padome principā pieņēma grozījumu Nr. 94 un atbalstīja nodomu par kopīgo paziņojumu. Komisija var piekrist grozījumam Nr. 94 tādā redakcijā, kā mainīts Padomes nostājā, atbalstīt kopīgo paziņojumu par mikrobu rezistenci un kompromisa kārtā sniegt paziņojumu par regulāro ziņošanu attiecībā uz veterināro antimikrobiālo zāļu lietošanu.

Citi speciālisti un profesionālās organizācijas, kas kompetentās iestādes vārdā veic konkrētus uzdevumus. Eiropas Parlaments prasīja, lai daži speciālisti, piemēram, bišu veselības speciālisti, tiktu atzīti pēc tāda paša principa kā veterinārārsti (grozījumi Nr. 103 un 110) un lai citām konkrētām kvalificētām fiziskām personām vai profesionālajām organizācijām būtu atļauts veikt konkrētus uzdevumus (grozījumi Nr. 19 un 109).

Padome pievērsās tiem pašiem jautājumiem un pavēra dalībvalstīm iespēju atļaut konkrētus uzdevumus veikt citiem speciālistiem, vienlaikus ņemot vērā subsidiaritātes principu, kas ļauj dalībvalstīm pieņemt patstāvīgus lēmumus par atļaujas piešķiršanu, pamatojoties uz pastāvošajām nacionālajām struktūrām. Tas atbilst Komisijas viedoklim, ka uzdevumus var deleģēt citiem speciālistiem ar nosacījumu, ka tiek ievēroti starptautiskie standarti un subsidiaritātes un proporcionalitātes princips.

Dzīvnieku veselības laboratorijas. Eiropas Parlaments grozījumos Nr. 150–155 paredzēja prasības oficiālām dzīvnieku veselības laboratorijām, tostarp noteikumus par laboratoriju tīklu un prasības oficiālajām laboratorijām, kā arī valsts un Savienības references laboratorijām. Komisija nevar piekrist šiem grozījumiem, jo šo laboratoriju uzdevumi un pienākumi ir ietverti priekšlikumā regulai par oficiālajām kontrolēm.

Padome lielā mērā piekrita Komisijas viedoklim un kā kompromisu ierosināja jaunu pantu, kas sasaista attiecīgi dzīvnieku veselības un oficiālo kontroļu regulas priekšlikumos paredzētas prasības attiecībā uz laboratorijām. Kompromisa gaisotnē Komisijai šāds risinājums ir pieņemams.

3.4. Eiropas Parlamenta grozījumi, kurus Komisija pieņēma pilnīgi, daļēji vai principā, bet Padome neieklāja pirmā lasījuma nostājā

Komisija dažos nelielos jautājumos pauda piekrišanu, taču Padome tos tieši neieklāja savā galīgajā nostājā, jo sarunu gaitā tie bija kļuvuši lieki vai jau bija paskaidroti citur vai arī netieši iekļauti regulas priekšlikumā (piemēram, grozījumi Nr. 4, 8, 26, 45, 156, 222 un 277).

3.5. Eiropas Parlamenta grozījumi, kurus Komisija noraidīja un Padome neieklāja pirmā lasījuma nostājā

Dalībvalsts stratēģiski pasākumi attiecībā uz sarakstā nenorādītām slimībām. Eiropas Parlaments grozījumos Nr. 29 un 107 prasīja dalībvalstīm veikt stratēģiskus pasākumus attiecībā uz slimībām, tostarp slimībām, kas novērtētas kā Savienībai nebūtiskas un tāpēc nav minētas sarakstā Savienības darbību veikšanai.

Padome Eiropas Parlamenta grozījumu neieklāja, jo minētais noteikums ir ārpus priekšlikuma tvēruma un dalībvalstīm radītu nepamatotu administratīvo un finanšu slogu. Komisija atbalsta Padomes nostāju, jo stratēģiski pasākumi attiecībā uz sarakstā nenorādītām slimībām ir subsidiaritātes jautājums.

Veterinārās zāles. Parlamenta grozījumi Nr. 94, 159, 160, 162 un 163–165 veterināro zāļu lietošanu Savienībā reglamentē tādā veidā, kas skar spēkā esošos veterināro zāļu tiesību aktus un būtiski pārklājas ar Komisijas priekšlikumu regulai par veterinārajām zālēm. Tādēļ Padome šos grozījumus nevarēja pieņemt. Komisija piekrīt Padomes nostājai.

Valsts pasākumi. Eiropas Parlaments grozījumos Nr. 37, 268 un 323 ierosināja, ka dalībvalsts var ierobežot dzīvnieku vai produktu pārvietošanu, ja dalībvalsts pati uzskata, ka šāda rīcība ir zinātniski pamatota un vajadzīga, lai novērstu jebkuras slimības ievazāšanu vai izplatīšanos. Šis ierosinājums bija vērienīgāks par pašreizējo “papildu garantiju” sistēmu, kura paturēta Komisijas priekšlikumā un ar kuru Komisija attiecībā uz ierobežotu skaitu slimību apstiprina papildu garantijas, ko attiecībā uz Savienības iekšējo tirdzniecību pieprasījusi dalībvalsts, kas nolēmusi brīvprātīgi izskaust vienu vai vairākas no minētajām slimībām.

Padome ierosināja grozījumus, kas precizē „papildu garantijas” un ļauj dalībvalstīm veikt savus slimību profilakses un kontroles pasākumus. Komisija uzskata, ka Padomes nostāja ir piemērots kompromiss, jo tā zināmā mērā klievē Eiropas Parlamenta bažas un vienlaikus saglabā vienotā tirgus principus.

Neturēti, klaiņojoši un savvaļā mītoši dzīvnieki. Eiropas Parlaments ierosināja vairākus grozījumus (grozījumi Nr. 49, 51, 53, 74, 198–201, 203, 211–215, 218), kuru mērķis ir definēt klaiņojošus, savvaļā mītošos vai neturētus dzīvniekus kā dzīvnieku kategorijas, kas atšķiras no savvaļas dzīvniekiem. Parlamenta bažas bija saistītas ar to, ka šīs dzīvnieku kategorijas nebūtu jāizslēdz no Savienības tiesību aktiem.

Komisija priekšlikumā ir skaidri nošķīrusi terminus “turēti dzīvnieki” un “savvaļas dzīvnieki”, kā arī tos dzīvnieku slimību profilakses un kontroles noteikumus, ko varētu piemērot cilvēku turētiem dzīvniekiem, un tos, ko varētu piemērot cilvēku neturētiem dzīvniekiem. Šajā sakarā par “savvaļas dzīvniekiem” tiek uzskatīti klaiņojoši vai savvaļā mītoši dzīvnieki, tostarp tādu sugu dzīvnieki, kas parasti ir pieradināti. Definējot šo dzīvniekus kā atsevišķu kategoriju, var tikt radīta neskaidrība un juridiskā nenoteiktība un, iespējams, ierobežoti pasākumi, kas veicami attiecībā uz tiem.

Padome piekrita Komisijas priekšlikuma loģikai un iekļāva dažus papildu precizējumus, tostarp veselu daļu par lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu, kurā lolojumdzīvnieku pārvietošana nošķirta no klaiņojošu dzīvnieku un citu dzīvnieku pārvietošanas. Komisija atbalsta šos risinājumus, kas atbilst tās priekšlikumam un to precizē.

Suņu identificēšana un reģistrēšana. Eiropas Parlaments grozījumā Nr. 236 prasīja visās dalībvalstīs ieviest suņu reģistrācijas prasību un attiecīgā gadījumā izveidot datubāzi. Komisijas priekšlikums nodrošināja juridisko pamatu identifikācijas un reģistrācijas prasību iespējamai turpmākai ieviešanai attiecībā uz dažādām dzīvnieku sugām, iespējams, arī suņiem. Padome atbalstīja Komisijas priekšlikumu, jo noteikt prasību visām dalībvalstīm izveidot šādu sistēmu, neveicot pienācīgu ietekmes novērtējumu, var būt nesamērīgi attiecībā pret dzīvnieku veselības risku un no šādas prasības var izrietēt finansiāls un administratīvs slogs nezināma labuma vārdā.

Lolojumdzīvnieku nekomerciāla pārvietošana. Vairāki Eiropas Parlamenta grozījumi (grozījumi Nr. 36, 39, 40, 54, 239–244, 246–247, 263–267 un 325) paredz saglabāt Regulu (ES) Nr. 576/2013 par lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu (“Lolojumdzīvnieku regula”), ko ar dzīvnieku veselības regulas priekšlikumu bija paredzēts atcelt.

Komisijas priekšlikuma nolūks bija visus attiecīgos dzīvnieku veselības noteikumus attiecībā uz visām dzīvnieku sugām un kategorijām apvienot vienā noteikumu kopumā. Tas nodrošinātu, ka tādu dzīvnieku kā suņu un kaķu dzīvnieku veselības jautājumi tiek risināti konsekventi, neatkarīgi no tā, vai tie ir turēti vai klaiņojoši dzīvnieki, vai tie tirgoti komerciāli vai pārvietoti nekomerciālos nolūkos kā lolojumdzīvnieki.

Gan Padome, gan Eiropas Parlaments iebilda pret to, ka Lolojumdzīvnieku regula tik drīz pēc pieņemšanas tiek atcelta. Parlaments uzskatīja, ka Lolojumdzīvnieku regulai būtu jāpaliek spēkā. Padomes nostāja bija tāda, ka lolojumdzīvnieku nekomerciāla pārvietošana pēc loģikas ietilpst dzīvnieku veselības regulējumā, taču Lolojumdzīvnieku regulu tik drīz pēc tās pieņemšanas nevajadzētu no jauna aktualizēt. Tādēļ tā ierosināja Lolojumdzīvnieku regulai paredzēt 10 gadu piemērošanas periodu, kā arī dzīvnieku veselības regulas priekšlikumā ieviest vairākus noteikumus, kuri atbilst Lolojumdzīvnieku regulas noteikumiem, un tos aizstāt pēc 10 gadu piemērošanas perioda.

Padomes nostāja ir labs kompromiss ar Eiropas Parlamenta nostāju, tāpēc Komisija to var atbalstīt.

Tiesību aktu par cūku, aitu un kazu identificēšanu un reģistrēšanu saglabāšana. Eiropas Parlaments grozījumos Nr. 238, 326 un 327 lūdza saglabāt Regulu (EK) Nr. 21/2004 par aitu un kazu identificēšanu un reģistrēšanu un Direktīvu 2008/71/EK par cūku identificēšanu un reģistrēšanu.

Komisija ierosināja pašreizējos identifikācijas un reģistrācijas tiesību aktus atcelt, lai visus dzīvnieku veselības jautājumus iekļautu vienā vispārīgo principu kopumā. Komisijas nodoms bija saglabāt minēto tiesību aktu garu un detalizētus elementus un nodrošināt noteiktību dalībvalstīm un operatoriem, vienlaikus pieļaujot lielāku elastību attiecībā uz jaunu tehnoloģiju pieņemšanu, pielāgošanos jauniem uzdevumiem un atkāpju paredzēšanu zema riska situācijās. Padome savā nostājā atbalstīja Komisijas priekšlikumu.

Ūdensdzīvnieki. Izmaiņas ar akvakultūru saistītās definīcijās. Eiropas Parlaments ierosināja grozījumus Nr. 50, 291–296, 300–304, 306 un 307, ar kuriem ievieš jaunu kategoriju “turēti ūdensdzīvnieki”, tādējādi nošķirot akvakultūras dzīvniekus un citus turētus ūdensdzīvniekus. Komisijas priekšlikumā bija ietverts nošķīrums starp turētiem dzīvniekiem un savvaļas dzīvniekiem, kur akvakultūras dzīvnieki tika uzskatīti par turētiem ūdensdzīvniekiem. Precizējot akvakultūras dzīvnieku definīciju un paskaidrojot, kuri slimību profilakses un kontroles pasākumi piemērojami akvakultūras dzīvniekiem un kuri — savvaļas ūdensdzīvniekiem, Padome ir centusies ņemt vērā Parlamenta bažas, nemazinot Komisijas priekšlikuma sākotnējo nolūku. Tāpēc Komisija var atbalstīt Padomes ierosinātos risinājumus.

3.6. Jauni Padomes ieviesti noteikumi

Pārejas laiks. Padome puda bažas par tiesību aktu skaitu, kuri tiks atcelti un aizstāti ar šo jauno dzīvnieku veselības regulējumu. Lai dotu vairāk laika tiesību aktu īstenošanai, Padome Komisijas ierosināto 36 mēnešu vietā ierosināja kopēju pārejas laiku — 60 mēneši. Tā arī prasīja ieviest vēl citus pārejas pasākumus, piemēram, pasākumus, ar kuriem Komisijai tiek uzlikts pienākums dažus svarīgākos deleģētos aktus pieņemt vēlākais 24 mēnešus pirms regulas piemērošanas dienas un attiecībā uz citiem deleģētajiem un īstenošanas aktiem noteikt vismaz sešu mēnešu ilgu laikposmu no minēto sākotnējo aktu pieņemšanas līdz to piemērošanas sākšanai.

Padomes nostāja Komisijai ir pieņemama kā vispārīgs kompromiss, kā arī ņemot vērā laiku, kas nepieciešams, lai izstrādātu saistītos deleģētos aktus un īstenošanas tiesību aktus. Eiropas Parlaments pret šo prasību neiebilda.

Pārejas pasākumi (iegūto tiesību atzīšana). Padome izstrādāja jaunus pantus, kas paredz iespēju operatoriem un dalībvalstīm atzīt tiesības uz esošo operatoru un objektu apstiprināšanu vai reģistrēšanu, uz apstiprinātiem statusiem “brīvs no slimības” un uz īpašiem noteikumiem attiecībā uz salmonellu. Šie papildinājumi ir Komisijai pieņemami, jo tie nodrošina, ka esošās tiesības tiek automātiski pārnestas uz jauno tiesisko regulējumu, tādējādi palīdzot novērst nevajadzīgu administratīvo slogu un izmaksas operatoriem un kompetentajām iestādēm un pārejas laikā nodrošinot juridisko noteiktību. Eiropas Parlaments atbalstīja šādas izmaiņas.

Reģistrācijas pienākums, ko piemēro konkrētiem savākšanas operācijas veicošiem operatoriem. Padome savā nostājā iekļāva noteikumus par pienākumu reģistrēties tādiem operatoriem, kuri neatkarīgi no objektiem veic ar dzīvniekiem saistītus darījumus, kas var ietekmēt šo dzīvnieku izsekojamību. Komisija var pieņemt šos papildinājumus, jo tie veicina vispārēju izsekojamību un ir saskaņoti ar spēkā esošajiem dzīvnieku veselības tiesību aktiem. Eiropas Parlaments atbalstīja šādas izmaiņas.

4. SECINĀJUMI

Komisija uzskata, ka Padomes ar kvalificēto balsu vairākumu pieņemtā kopējā nostāja atspoguļo sākotnējos Komisijas priekšlikuma mērķus, un tajā tiek ņemtas vērā daudzas Eiropas Parlamenta norādītās problēmas. Lai gan attiecībā uz dažiem elementiem kopējā nostāja atšķiras no Komisijas sākotnējā priekšlikuma, Komisija uzskata, ka tas ir rūpīgi līdzsvarots kompromiss, un ir apmierināta, ka tas aptver visus jautājumus, kurus Komisija, pieņemot šo priekšlikumu, uzskatīja par būtiskiem.

5. PAZIŅOJUMI

5.1. Komisijas paziņojums par dzīvnieku labturību

Šī regula nosaka profilakses un kontroles noteikumus attiecībā uz dzīvnieku slimībām, kas ir pārnēsājamas uz dzīvniekiem vai uz cilvēkiem, bet tajā nav noteikumu, kas reglamentē konkrēti dzīvnieku labturību, lai gan dzīvnieku veselība un labturība ir savstarpēji saistītas. Savienībai dzīvnieku labturības jomā ir pienācīgi izstrādāts *acquis*, kas aptver dažādas sugas (broilerus, dējējvistas, cūkas, teļus) vai darbības (lauksaimniecību, pārvadāšanu, kaušanu, pētniecību u. c.). Minētie dzīvnieku labturības tiesību akti noteikti tiks piemēroti arī turpmāk. Komisija saskaņā ar Līguma 13. pantu un tajā noteiktajās robežās ir pilnībā apņēmusies veltīt pienācīgu uzmanību dzīvnieku labturībai, tostarp nodrošināt šo tiesību aktu pilnīgu īstenošanu un pienācīgu izstrādi.

5.2. Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgs paziņojums par mikrobu rezistenci un veterināro zāļu lietošanu

Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei “Rīcības plāns pret pieaugošajiem draudiem, ko rada mikrobu rezistence”¹ ir uzsvērtas regulas par transmisīvām dzīvnieku slimībām (“Dzīvnieku veselības tiesību akts”) profilaktiskā nozīme un attiecīgi gaidāmā mazākā antibiotiku lietošana dzīvniekiem. Papildus šīs regulas prasībām dalībvalstis tiek aicinātas apņemties vākt būtiskus, salīdzināmus un pietiekami sīkus datus par antimikrobiālo zāļu faktisko lietošanu dzīvniekiem un nosūtīt šādus datus Komisijai, lai varētu nodrošināt piesardzīgāku antimikrobiālo zāļu lietošanu dzīvniekiem un tādējādi palīdzētu mazināt mikrobu rezistences risku.

5.3. Komisijas paziņojums par regulāru ziņošanu attiecībā uz antimikrobiālo zāļu lietošanu dzīvniekiem Savienībā

Komisija apņemas regulāri publicēt uz dalībvalstu sniegtajiem datiem balstītu ziņojumu par antimikrobiālo zāļu lietošanu dzīvniekiem ES.

¹ COM(2011) 748.